

Tema 10(I).

RELACIONES INTERNACIONALES NA DÉCADA DOS TRINTA

O Anschluss

Alemaña, sen ter en conta o pasado, asinou un pacto de non agresión con Polonia... Nós respectámolo incondicionalmente... Recoñecemos a Polonia como o lar dun pobo grande e consciente.

Alemaña nin intenta, nin desexa, inmiscuirse nos asuntos internos de Austria, nin anexionar Austria, nin levar a cabo un Anschluss.

HITLER, A., *Discurso*, maio 1935.

Creo que foi vontade de Deus enviar un mozo de aquí ao Reich para deixalo crecer alí, para alzalo ata ser o xefe da nación, capacitándoo así para reincorporar a súa patria nativa ao Reich.

Eu quixera agora darlle as grazas a El que permitiu a miña volta á patria nativa para que puidera agora conducila ao meu Reich Alemán! O día de mañá cada alemán recoñecerá a hora e medirá a súa importancia, e inclinarase humildemente ante o Altísimo, que en poucas semanas obrou tal milagre en nós!

HITLER, A., *Discurso*, 1938.

Alemaña e a Sociedade de Nacións

Nós non formamos parte da Sociedade de Nacións, porque non cremos que sexa unha institución ao servizo do dereito, senón máis ben unha organización para a defensa da inxustiza do Tratado de Versalles.

Nós xa hai tempo que temos abandonado a SDN porque, conforme a súa orixe e as súas obrigas, negounos o dereito á igualdade de armamento e, por conseguinte, á igualdade na seguridade. Non volveremos nunca máis porque non temos intención de deixarnos encadear á defensa da inxustiza pola decisión dunha maioría da SDN.

Non estamos dispostos a intervir a favor de intereses económicos ou territoriais doutros sen que haxa á vista a menor vantaxe para Alemaña. Por outra parte, nós non esperamos un apoio tal doutros pobos; ao contrario, supoñemos a priori que teremos que facer fronte nós mesmos aos problemas.

HITLER, A., *Discurso no Reichstag*, 20 febreiro 1938.

Intervención alemana na Guerra de España

Algúns son da opinión de que a intervención na Guerra de España non pode xustificarse porque impide que dediquemos todas as nosas forzas á realización de obras importantes. Somos da opinión contraria. Consideramos que a nosa intervención en España, non só era desexable, senón que cómpre intensificala.

As nosas experiencias en España foron enormemente importantes. Desde o punto de vista político, Italia demostrou coa súa audacia ata que punto era doado intimidar a Francia e Inglaterra. Nisto baséase o supremo significado da nosa intervención en España.

VON REICHENAU, *Declaracións á prensa*, novembro 1938.

O expansionismo nos Sudetes

Aquí estamos diante do último dos problemas, que debe ser resolto e que o será. É a última reivindicación territorial que eu debo formular a Europa. Asegureino e repíto agora aquí, que unha vez que este problema estea solucionado, non haberá outros problemas territoriais en Europa. No que corresponde á cuestión Sudete, a miña paciencia chegou ao límite. O presidente de Checoslovaquia ten agora na súa man a guerra ou a paz. Ou ben acepta esta oferta e dálle liberdade aos alemáns, ou iremos nós a darlla. Que o saiba ben o mundo.

HITLER, A., *Discurso no pazo de deportes de Berlín*, 14 setembro 1938.

O Pacto de Munich (setembro 1938)

As catro potencias, Alemaña, Reino Unido, Francia e Italia, ao consideraren o acordo que xa se obtivo para a cesión a Alemaña das terras alemanas dos Sudetes, acordaron os termos e condicións seguintes relativos á devandita cesión e ás medidas que dela derivan (...)

Art. 1. A evacuación comezará o 1 de outubro.

Art. 2. O Reino Unido, Francia e Italia acordan que a evacuación do territorio remate o 10 de outubro, sen que ningunha das instalacións existentes sexa destruída, e que o goberno checoslovaco sexa responsable de levar ao final a evacuación se prexuízo para as instalacións.

Art. 3. As condicións que deberán regular a saída serán definidas polo miúdo por unha comisión internacional composta por representantes de Alemaña, Reino Unido, Francia, Italia e Checoslovaquia.

Art. 4. A ocupación gradual do territorio predominantemente alemán por parte do exército xermano comezará o 1 de outubro.

Art. 5. A comisión internacional determinará os territorios nos que se deberá efectuar un plebiscito, terras que serán ocupadas por corpos internacionais ata que o plebiscito remate. Fixará as condicións nas que se desenvolverá o plebiscito, tomando como base as condicións do plebiscito do Sarre. Fixará a data do plebiscito, que non poderá ser posterior ao final de novembro.

Art. 8. O goberno checoslovaco, no prazo de catro semanas dende a conclusión do presente acordo, liberará das súas formacións militares ou de policía aos alemáns dos Sudetes que cumpran pena por delitos políticos.

Hitler prepara ao pobo alemán para a guerra

Se durante anos falei sempre de paz, foi porque as circunstancias me obrigaran a iso. Pero despois cumpría ir mudando paseniñamente a psicoloxía do pobo alemán para facerlle ver, moi a modo, que cando non é posible conseguir as cousas por camiños pacíficos hanse obter pola forza. Mais para isto era preciso non facer propaganda da violencia como tal, senón presentar ao pobo determinados procesos políticos dun xeito que a voz popular fose lentamente berrando polo emprego da forza. Este labor esixiu meses: comezouse, preparouse e reforzouse metodicamente. Hai moitos que non o comprenden, señores; moitos crían que todo isto era unha esaxeración: son os intelectuais supercultivados, homes que non teñen a menor idea de como levar un pobo ao seu máximo punto de tensión patriótica, aínda que comece a lostregar e treboar.

HITLER, A., *Declaracións á prensa alemana*, 10 outubro 1938.

As viraxes cara á guerra

¿Como, grazas a que causas, por medio de que feitos, pasaron esas catro nacións [Alemaña, Francia, Gran Bretaña e Italia] da solidariedade á guerra desde outubro de 1925 a xuño de 1940? As nacións de Locarno pasaron da solidariedade á guerra en virtude de catro xiros sucesivos da súa política exterior. Existe, por suposto, un aspecto político interno, nacional, que motiva en parte o fenómeno, e unha protección externa, internacional, que é a viraxe.

Primeiro: O pacto franco-soviético. Por medio del a forza no continente da política exterior de Francia é a alianza coa URSS. Con el racha a relación franco-alemana.

Segundo: As sancións [da SDN contra Italia pola guerra de Abisinia]. Coa súa aplicación desaparece a “entente” anglo-italiana.

Terceiro: O Eixe Roma-Berlín. Italia, en alianza con Alemaña, orixina a ruptura da amizade italo-francesa.

Cuarto: O pacto xermano-soviético. O acordo entre Alemaña e a URSS acaba coa única relación aínda existente, a anglo-alemana.

PABÓN, J., *Los virajes hacia la guerra, 1934-1940*, Madrid, 1946.

Pacto de Aceiro

O Chanceler do Reich Alemán e a S.M. o Rei de Italia cren chegado o momento de confirmar cun pacto solemne os lazos de estreita amizade e solidariedade que existen entre a Alemaña nacionalsocialista e a Italia fascista.

Art. 2. No caso de que unha das partes fose ameazada desde o exterior, a outra parte contratante prestará á parte ameazada o seu pleno apoio político e diplomático co fin de eliminar tal ameaza.

Art. 3. Se unha delas se vise envolta en complicacións bélicas a outra parte porase inmediatamente ao seu lado como aliada e prestaralle apoio con todas as súas forzas militares por terra, mar e aire.

Pacto xermano-italiano, Berlín, 22 maio 1939, ano XVII da Era Fascista.

Pacto xermano-soviético

O Goberno do Reich alemán e o Goberno da Unión de Repúblicas Socialistas Soviéticas chegaron ao seguinte acordo:

Art. 1. As dúas partes contratantes esforzanse en absterse de todo acto de violencia e de toda manobra agresiva, e de todo ataque dunha contra outra.

Art. 2. No caso de que unha das dúas partes contratantes fose obxecto de agresións militares por parte dunha terceira potencia, a outra parte comprométese a non prestar apoio de ningún tipo a esa terceira potencia.

Art. 3. Os gobernos das dúas partes contratantes permanecerán en adiante en contacto para consultárense e informárense mutuamente dos problemas referidos aos seus intereses comúns.

Art. 4. Ningunha das dúas partes contratantes poderán estar en ningunha asociación de potencias dirixida –directa ou indirectamente- contra a outra parte.

Art. 5. Se xurdisen dificultades ou conflitos entre as partes contratantes sobre cuestións de calquera natureza, as dúas partes contratantes resolverán diferencias ou

conflitos pola vía dun cambio de impresións amigable, ou se fose necesario, polo recurso á comisións de arbitraje.

Protocolo secreto.

2. No caso de que se producise unha modificación territorial e política nas rexións que pertencen ao Estado polaco, o límite entre as zonas de influencia de Alemaña e a URSS seguiría sensiblemente a liña dos ríos Pissa, Narev, Vístula e San. No que respecta ao problema de coñecer se é desexable para os intereses de ámbolos dous países manter un Estado polaco independente e como estaría delimitado, este só poderá ser resolto á luz de futuras planificacións políticas.

Pacto xermano-soviético, Moscova, 23 agosto 1939.

Orde de ataque a Polonia

1. Esgotados todos os recursos políticos para resolver polo camiño pacífico a inadmisíbel situación de Alemaña na súa fronteira oriental, decidímonos por unha solución extrema.
2. O ataque contra Polonia executarase de acordo coas disposicións previstas para o “Caso Branco”. Data do ataque: 1 outubro 1939. Hora: 4,45. Esta hora tamén é segura para as operacións Gdynia-Baía de Dantzig e a ponte de Drischau.
3. No Oeste convén que a apertura de hostilidades corresponda inequivocamente a Inglaterra e Francia.

HITLER, A., Comandante en Xefe da Wehrmacht, *Orde nº1 para o Mando Estratéxico*, Berlín, 31 agosto 1939.